

ХУЛОСАИ
Шӯрои диссертатсионии 6D.KOA-022 назди
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Парвандаи аттестатсионии №__
Қарори Шӯрои диссертатсионӣ аз 27-уми августи соли 2020, №7

Барои сазовор донистани Ҳайдарова Сурайё Абдурозиқовна, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ.

Диссертатсияи Ҳайдарова Сурайё Абдурозиқовна дар мавзӯи «**Худшиносии миллий ва ҳофизаи таърихӣ дар романи «Гардиши девбод»-и Абдулҳамид Самад**», ки ба ҳимоя барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик, рӯзи 19-уми марти соли 2020 аз ҷониби Шӯрои диссертатсионии назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17, Фармоиши комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 3-юми марти соли 2020, №61) ба ҳимоя қабул карда шудааст.

Ҳайдарова Сурайё Абдурозиқовна 22-юми декабри соли 1974 дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таваллуд шудааст. Соли 1997 ба факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро бо дипломи аъло аз рӯйи ихтисоси филолог, муаллими забон ва адабиёти тоҷик хатм намудааст. Айни ҳол дар вазифаи мудири шуъбаи бақайдгирии ҳуҷҷатҳои Донишгоҳи миллии Тоҷикистон кор мекунад.

Диссертатсия дар кафедраи назария ва адабиёти навини форсии тоҷикии факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон иҷро шудааст.

Роҳбари илмӣ – доктори илмҳои филологӣ, профессор, академики Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон **Имомзода Муҳаммадюсуф Сайдалӣ**.

Муқарризони расмӣ:

1. **Салихов Шамсидин Аслидинович** – доктори илмҳои филологӣ, профессор, мудири кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни;

2. **Ҳошимова Хуршеда Абдуманоновна** – номзади илмҳои филологӣ, муовини директор оид ба илм ва таълими Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдуллоҳ Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон;

Муассисаи тақриздиҳанда – Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи С. Улуғзода, дар тақризи мусбати худ, ки аз ҷониби мудири кафедраи назария ва таърихи адабиёт, номзади илмҳои филологӣ, дотсент Н. С. Шамсов имзо ва аз ҷониби ректори Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон ба номи С. Улуғзода, номзади илмҳои педагогӣ, дотсент Раҷабзода Маҳмадулло тасдиқ шудааст, қайд менамояд, ки диссертатсияи Ҳайдарова Сурайё Абдурозиқовна дар мавзӯи «**Худшиносии миллӣ ва ҳофизаи таърихӣ дар романи «Гардиши девбод»-и Абдулҳамид Самад**» аз рӯйи навгонии илмӣ, муобрамият, аҳамияти назариявӣ ва амалӣ доштани сазовори баҳои мусбат буда, ба бандҳои 10-16 Тартиби додани дараҷаи илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор)»-и Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки бо қарори Ҳукумати ҚТ аз 26 октябри соли 2016, №505 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад, дорони нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳои асоснок буда, оид ба мавзӯи диссертатсия 7 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин миқдор 4 мақола дар маҷаллаҳои тақризишавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп шуда, муаллифи он Ҳайдарова Сурайё Абдурозиқовна сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик мебошад.

Интиҳоби муқарризони расмӣ ва муассисаи тақризишаванда ба он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевоситаи соҳаи адабиётшиносӣ буда, дар корҳои илмию таҳқиқотӣ фаъолона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки мазмуну муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур иртиботдоранд.

Вобаста ба мавзӯи диссертатсия муаллиф 7 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин миқдор 4 мақола дар маҷаллаҳои тақризишавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп шудааст. Маводи интишоргардида нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро собит менамоянд.

Муҳимтарин интишороти муаллиф аз рӯйи мавзӯи диссертатсия:

[1-М]. Ҳайдарова, С. А. Рӯҳи бешикаст [мулоҳизаҳо оид ба китоби дуҷуми романи «Гардиши девбод»-и Абдулҳамид Самад] / С. А. Ҳайдарова // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – Душанбе: Сино, 2016. –№4/6 [212]. – С. 253-257.

[2-М]. Ҳайдарова, С. А. Истифодаи анъанаи гузаштагон дар масъалаи интиқоли образҳо / С. А. Ҳайдарова // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – Душанбе: Сино, 2017. – № 4/1. – С. 233-240.

[3-М]. Ҳайдарова, С. А. Бозҷӯи масоили иҷтимоӣ дар романи «Гардиши девбод»- Абдулҳамид Самад // С. А. Ҳайдарова / Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – Душанбе: Сино, 2019. №7. С. 228-235.

[4-М]. Ҳайдарова, С. А. Романи «Гардиши девбод» ва хусусиятҳои сохториву мундариҷавии он // С. А. Ҳайдарова / Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. – Душанбе: Сино, 2019. №8. қ. 2. С. 248-256.

Мақолаҳои илмие, ки дар маҷаллаҳо ва дигар нашрияҳои илмӣ-амалӣ ба таърифи расонида шудаанд:

[5-М]. Ҳайдарова, С. А. Краткое сравнительное описание таджикской и русской литературы // С. А. Ҳайдарова. Материалы Республиканской научно-практической конференции. – Душанбе: –2017. – 2 декабр.

[6-М]. Ҳайдарова, С. А. Масъалаи интиқоли образҳо дар асарҳои А. Самад [Дар мисоли китоби дуҷумла «Гардиши девбод»] // С. А. Ҳайдарова / Маводи конференсияи ҷумҳуриявӣ. – Душанбе: 2016. – 3 декабр.

[7-М]. Ҳайдарова, С. А. Давраҳои эҷодиёти А. Самад. // Масъалаҳои мундариҷа дар адабиёти даврони истиқлол / С. А. Ҳайдарова. Душанбе: – 2017. – 2 декабр.

Ба автореферати диссертатсия аз ҷониби шахсони зерин тақризи навишта шуда, ба Шӯрои диссертатсионӣ ворид шудаанд:

Доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон О. Ш. Саидҷаъфаров чунин эрод гирифтааст: «Ягона эроде, ки дар фишурда ба назар мерасад, ин наовардани адабиёти истифодашуда дар қисмати анҷоми фишурда мебошад». Аз доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи адабиёти тоҷикии Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Н. Хусрав Р. Ҳ. Тағоймуродов ва номзади илмҳои филологӣ, дотсент, мудири кафедраи адабиёти тоҷикии ҳамин муассиса С. Г. Аҳмадов ба автореферат ба таври зайл эрод гирифта шудааст: «Дар автореферат баъзе камбудҳои ҷузъӣ аз қабилҳои галатҳои имлоиву техникаӣ ва парокандагии фикрӣ дар матнҳо ҷой доранд». Ҳамчунин аз номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи адабиёти тоҷик ва журналистикаи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ Г. Н. Зулфиев ба автореферат тақризи навиштааст.

Муқарризони ғайрирасмӣ дар баробари муайян кардани баъзе эроду нуқсонҳои автореферати диссертатсия (тоҷикӣ ва русӣ) аҳамияти

чанбаҳои назариявӣ амалӣ ва навоари кор, инчунин дастовардҳои илмӣ муаллифи диссертатсияро таъкид кардаанд.

Шӯрои диссертатсионӣ қайд мекунад, ки унвонҷӯ Ҳайдарова Сурайё Абдурузиқовна дар асоси иҷро кардани таҳқиқоти илмӣ:

бо истифода аз назарияҳои маъмул ва равишҳои илмӣ-таҳқиқотӣ расмшуда ба таҳлилу таҳқиқи мавзӯи худшиносии миллӣ ва ҳофизаи таърихӣ дар романи «Гардиши девбод» - А. Самад пардохта, кори илмӣ аз нигоҳи адабиётшиносӣ арзишмандро ба анҷом расонидааст. Таҳқиқи масъалаи мазкур дар ду ҷилди роман бори аввал дар адабиётшиносии тоҷик **коркард карда шудааст**.

Дар заминаи таҳқиқи рушди насри адиб навгонҳои ғоявии асар тавассути тасвири реалистии воқеият, вижагиҳои бадеӣ вобаста ба замону макон ва инъикоси худшиносии миллӣ ва ҳофизаи таърихӣ дар китобҳои якуму дуюми «Гардиши девбод»-и А. Самад **пешниҳод шудааст**.

Чун падидаи тоза маҳсуб шудани «Гардиши девбод»-и Абдулҳамид Самад бо тарзи хосаи композитсия, ғояи эҷод ва таҷдиди назари муаллиф нисбат ба ҳаводиси таърихӣ дар адабиёти даврони Истиқлолият **исбот шудааст**.

Масъалаҳои рушди насри адиб вобаста ба болоравии хунари нигорандагӣ ва тағйирёбии шароитҳои иҷтимоӣ ва даврабандии эҷодиёти нависанда **ҷорӣ карда шудааст**.

Аҳамияти назариявии таҳқиқ дар он зоҳир мешавад, ки мундариҷаи диссертатсияро чун маводи омӯзишӣ дар китобҳои дарсӣ ҳангоми баррасии мавзӯи муҳими арзишҳои маънавӣ ва хотираи таърихии миллат ҷой намудан лозим аст. Ҳамчунин, аз ин таҳқиқ ҳангоми таҳияи курси лексияҳо дар мавзӯҳои «Таҳқими худшиносии миллӣ ва ҳофизаи таърихӣ дар байни ҷавонон», «Инъикоси ҳофизаи таърихӣ дар насри муосир» дар омӯзиши таърихи адабиёти тоҷик [даврани нав] барои мактабҳои олии филологии ҷумҳурӣ метавон истифода кард.

Исбот шудааст, ки мафҳумҳои худшиносии миллӣ ва ҳифзи хотираи таърихӣ дар романи «Гардиши девбод» инъикос гардидаанд.

Дар ҷараёни таҳлилу баррасии мавзӯъ осори илмиву назарии муҳаққиқони барҷастаи ватанию хориҷӣ, аз қабиле Е. Э. Бертелс, И. С. Брагинский, А. Н. Дремов, Л. Н. Демидчик, В. В. Виноградов, А. А. Гвахария, А. Б. Есин, Х. Мирзозода, Р. Мусулмониён, С. Табаров, М. Шакурӣ, Х. Шарифов **омӯхта шудаанд**.

Аҳамияти назариявии таҳқиқот бо он асоснок карда шудааст, ки зимни таҳқиқи аҳволу осори А. Самад ба равиши таърихият така карда шудааст.

Инчунин дар ҳамбастагӣ ба мавзӯи асосии диссертатсия хусусиятҳои ғоявӣю мавзӯӣ ва услубиву бадеии насри адиб дар асоси принципҳо ва усулҳои адабиётшиносии муосири тоҷик баррасӣ гардидааст.

Дар диссертатсия методҳои таҳлилий, таърихӣ-филологӣ ва усули қиёсӣ-таърихӣю ҳодисаҳои адабӣ асос ёфтааст **истифода бурда шудаанд.**

Аҳамияти натиҷаҳои бадастовардаи довталаби дарёфтидараҷаи илмӣ дар амалия чунин тасдиқ карда мешавад, ки мундариҷаи диссертатсияро чун маводи омӯзишӣ дар китобҳои дарсӣ ҳангоми баррасии мавзӯи муҳимми арзишҳои маънавӣ ва хотираи таърихӣю миллат қой намудан лозим аст. Ҳамчунин, аз ин диссертатсия ҳангоми таҳияи курси лексияҳо дар мавзӯҳои «Таҳкими худшиносии миллӣ ва ҳофизаи таърихӣ дар байни ҷавонон», «Инъикоси ҳофизаи таърихӣ дар насри муосир» дар омӯзиши таърихӣю адабиёти тоҷик (давраи нав) барои мактабҳои олии филологии ҷумҳурӣ метавон истифода кард.

Вижагиҳои бадеӣю вобаста ба замону макон дар китобҳои яқум ва дуҷуми романи «Гардиши девбод» **муайян карда шудаанд.**

Ғоя дар асоси омӯзиш ва истифодаи афкори донишмандони соҳа, аз қабилӣ М. Шакурӣ, Х. Шарифов А. Маҳмадаминов, М. Нарзикул С. Ятимов ва дигарон **асоснок карда шудааст.**

Асарҳо ва таҳқиқотҳои Ҷ. Бақозода, А. Сайфуллоев, А. Шеърдӯст, А. Маҳмадаминов, А. Кӯчарзода, Ш. Кабиров, С. Турсун, М. Имомзода, А. Раҳмонзода, маҷмӯаҳои осори А.Самад ва романи “Гардиши девбод” **истифода шудаанд.**

Дар ҷараёни омӯзиш ва таҳлилу таҳқиқ тарзи ифодаи образҳо, баёни воқеияти зиндагӣ, услуби фардӣ ва роҳи муайяни эҷоди нависанда **муайян шудаанд.**

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ дар он зоҳир мегардад, ки ӯ дар муддати се сол дар баробари фаъолияти таълимӣ ба ҷамъоварию маводи илмӣ, омӯзиши адабиёти назариявӣ, таснифи маводи гирдовардашуда ба гурӯҳҳои муайян ва навиштани кори илмӣ машғул гардида, дар ин самт мақолаҳо таълиф намуда, дар конференсияҳои сатҳи гуногун низ суханронӣ кардааст.

Унвонҷӯ муаллифи ҳафт мақолаи илмӣ мебошад, ки аз ҷумла чор мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудаанд.

Дар ҷаласа 27 августи соли 2020 Шӯрои диссертатсионии БД. КОА-022 назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон рӯзи дар бораи ба

Ҳайдарова Сурайё Абдурозиқовна додани дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ қарор қабул кард.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар Шӯрои диссертсионӣ 17 нафар иштирок доштанд, аз инҳо 8 нафар доктори илм аз рӯи ихтисоси 10.01.01 – Адабиёти тоҷик. Аз 20 нафар аъзои ба ҳайати Шӯрои диссертсионӣ шомилбуда, овоз доданд: тарафдор - 17 нафар, муқобил - нест, бетараф – нест, бюллетенҳои безътибор - нест.

Раиси Шӯрои

диссертсионӣ, д.и.ф. профессор

[Handwritten signature]

Раҷабов Х.

Котиби илмии Шӯрои

диссертсионӣ, н.и.ф. доцент

[Handwritten signature]

Гулназарова Ж. Б.